

Nr 274.

Av herr **Dahlén**, om pension åt förre timlönaren vid flottans varv i Stockholm **Claes E. Petterson Tapper**.

Som timlönare vid flottans varv i Stockholm anställdes under sommaren 1916 timmermannen **Claes E. Petterson Tapper**, boende Växthusgatan 9, 2 tr., Västra Hagalund. Före anställandet undergick Tapper läkarundersökning av marinläkaren **O. Hult**, som i utlåtande den 6 juni 1916 angav att Tapper vid undersökning befunnits frisk och arbetsför. Den 18 januari 1921 skadade sig Tapper i ena knäet under pågående arbete. Genom beslut den 18 oktober 1921 tillerkändes Tapper en invaliditetsersättning av riks försäkringsanstalten å 20 % för tiden 14 juni 1921—13 juni 1922 med kronor 320:—, beräknad efter en årsinkomst av kr. 2 400:—. Genom nytt beslut av riks försäkringsanstalten den 30 juni 1922 fastställdes Tappers framtida invaliditetsersättning till samma och oförändrat belopp. Över detta beslut anförde Tapper besvär i försäkringsrådet, som dock ej fann skäl göra ändring i riks försäkringsanstaltens beslut. Den 20 sept. 1923 erhöll Tapper av marinläkaren **O. Hult** ett nytt läkarintyg, vari angavs ett Tapper numera och för framtiden är fullständigt oförmögen till arbete i varvets tjänst. Med stöd av detta läkarintyg ingav Tapper ny ansökan om förändrad grund för beräkning av invaliditetsersättningen. Emellertid avslogs denna ansökan av såväl riks försäkringsanstalten som försäkringsrådet. Detta om detta. Härefter börjar Tappers tröstlösa kamp med myndigheterna, som trots vetskapen om hans så gott som fulla invaliditet dock haft förmåga att minst av allt se mänskligt och skäligt på fallet. En skälig begäran om sjukersättning vandrar under långa tider fram och åter innan den beviljas. De i avskrift bifogade handlingarna tala sitt kalla språk. Slutligen erhåller Tapper avsked den 2 juli 1926 och erhåller han då dels av marinförvaltningen bestämda kr. 1 482:10, dels av Kungl. Maj:t genom nådigt beslut den 6 maj 1927 ytterligare 617:90 kr. eller sammanlagt kronor 2 100:—. Under denna tid har Tapper månader i sträck vistats å Garnissonssjukhuset, utan att någon förbättring inträtt. Hans sjukdomstillstånd har ytterligare försämrats under årens lopp. Han saknar all styrka i ena knäet och kan endast gå, då han använder tungt läderbandage fäst i vaden och lårbenet med skenstöd vid knäet. Han är nu 48 år och var till yrket timmerman. Det torde ligga i sakens natur att det numera icke förefinnes för honom någon möjlighet till utövandet av sitt yrke. Marinläkaren **O. Hult** angav i sitt intyg att Tapper vore fullständigt oförmögen

till arbete i varvets tjänst. D:r Hult torde gärna ha tillagt att oförmågan jämväl sträckte sig utom varvets tjänst. Av praktiserande läkaren d:r Gunnar Frostell har Tapper låtit undersöka sig samt därvid jämväl fått intyg om sin fullständiga invaliditet.

Det torde därför enligt min mening icke vara staten värdigt att helt pris-giva en dess forne arbetare. Livräntan å kr. 320: — kan icke förslå ens till det nödvändigaste tarvet. Den i arbetet skadade äger dock åtminstone moralisk fordran att hans arbetsgivare — staten — bör övervaka att hans återstående dagar icke skola framsläpas i bittraste nöd.

Med hänvisning till vad jag sålunda anfört får jag härmed föreslå,

att riksdagen må bevilja f. d. timlönaren vid flottans varv i Stockholm Claes E. Pettersson Tapper en pension å kr. 1 200: — att årligen utgå, så länge han lever, med avdrag av från riksförsäkringsanstalten beviljad invaliditetsersättning å kr. 320: — eller det belopp, som han av riksförsäkringsanstalten eller försäkringsrådet kan i framtiden varda tillerkänd.

Stockholm den 21 januari 1928.

J. P. Dahlén.

Av avskrift.

Bilaga 1.

Kungl. Flottan.

K. E. Pettersson Tapper har vid undersökning befunnits frisk och arbetsför.

Stockholm den 6/6 1916.

O. Hult.

Marinläkare.

Avskrift.

Bil. 2.

Herr Klas E. Pettersson Tapper,
Växthusgatan 9^{II},
Västra Hagalund.

Försäkringstagare: Kungl. Flottans varv.

Riksförsäkringsanstalten har denna dag jämlikt bestämmelserna i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete tillerkänt Eder i anledning av olycksfall den 18 januari 1921 livränta för tiden från och med den 14 juni 1921 till och med den 13 juni 1922 med kronor 320:— för år räknat.

Härvid har skadan ansetts medföra nedsättning av Eder arbetsförmåga med 20 procent och Eder arbetsförtjänst under ett år, räknat tillbaka från olycksfallet, beräknats till kronor 2,400:—. Vid bestämmande av livräntans storlek har jämlikt lagens föreskrift av sistnämnda belopp endast två tredjedelar tagits i betraktande.

Jämlikt 14 § i ovannämnda lag skall, för såvitt annorlunda icke överenskommits, livräntan utbetalas för varje månad, räknat från den dag, rätten till livränta inträtt, å månadens första dag. Med hänsyn till det ökade arbete och besvär för såväl Riksförsäkringsanstalten som Eder, som en utbetalning varje månad skulle medföra, får Riksförsäkringsanstalten emellertid anhålla om meddelande, huruvida från Eder sida något är att erinra emot att livränta i stället utgår kvartalsvis, räknat från den dag, rätten till livränta inträtt, å mitten av kvartalet, alltså den 28 juli och 28 oktober 1921 samt 28 januari och 28 april 1922.

Till betalning förfallen livränta för tiden $14/6$ — $13/9$ 1921 översändes denna dag medelst postanvisning till Eder.

Därest efter utgången av den tid, för vilken livränta beviljats, anspråk skulle göras på ytterligare ersättning från Riksförsäkringsanstalten i anledning av ifrågavarande skada, skall till Riksförsäkringsanstalten insändas nytt läkarintyg, vartill formulär på begäran tillhandahålles av Riksförsäkringsanstalten.

Över detta beslut må klagan föras hos Kungl. Försäkringsrådet genom besvär, som skola vara till Försäkringsrådet inkomna sist å trettionde dagen efter av beslutet erhållen del.

Prästbevis utvisande Eder ålder torde hit insändas.

Stockholm den 18 oktober 1921.

På Riksförsäkringsanstaltens vägnar:

Nils Källström.

Avskrift.

Bilaga 3.

Kungl. Försäkringsrådets utslag i anledning av besvär över beslut av Riksförsäkringsanstalten den 29 september 1923; givet i Stockholm den 22 februari 1924.

Klas Emil Pettersson Tapper, Stockholm, vilken var timmerman vid Kungl. Flottans varv i Stockholm, ådrog sig den 18 januari 1921 skada å högra knäet till följd av olycksfall i arbetet.

Genom beslut den 30 juni 1922 tillerkände Riksförsäkringsanstalten Tapper livränta å ett årligt belopp av 320 kronor för tiden från och med den 14 juni 1922, därvid skadan ansågs medföra nedsättning av arbetsförmågan med 20 procent.

I skrivelse till Riksförsäkringsanstalten den 20 september 1923 från Byggnadsdepartementet vid Kungl. Flottans varv i Stockholm hemställdes, huruvida icke Tapper, som vore fullständigt oförmögen till arbete i varvets tjänst, borde tillerkännas livränta, motsvarande förlust av arbetsförmågan.

Genom överklagade beslutet yttrade Riksförsäkringsanstalten: Av handlingarna i ärendet hade anstalten inhämtat, bland annat, att Tapper lede av deformerande arthrit i båda knälederna samt att denna sjukdom förefunnits redan före ifrågavarande olycksfall. På grund härav hade Riksförsäkringsanstalten funnit skäl ej föreligga för ändring av sitt beslut den 30 juni 1922.

Försäkringsrådet finner ej skäl göra ändring i Riksförsäkringsanstaltens beslut.

På Kungl. Försäkringsrådets vägnar:

And. Lindstedt.

/ *Erik Rörmy.*

Vidimeras ex officio: *Erik Rörmy.*

Av avskrift.

Bil. 4.

Med hänvisning till flera förut — senast den i juni 1922 — utfärdade och till Riksförsäkringsanstalten insända intyg angående daglönaren vid Kungl. Flottans varv n:r B 48 C. E. Pettersson Tapper får jag härmed intyga, att den deformerande arthrit i båda knälederna, varav han sedan flera år lider, ytterligare förvärrats utan någon utsikt till förbättring, så att han numera och för framtiden är fullständigt oförmögen till arbete i varvets tjänst.

Stockholm den 20/9 1923.

O. F. Hult.
Marinläkare.

Av avskrift.

Bil. 5.

Till Kungl. Försäkringsrådet.

Betr. livränta n:r 1051.

Av skäl, som chefen för byggnadsdepartementet, Kungl. Flottans varv, Stockholm, i sin skrivelse till Kungl. Försäkringsrådet den 1 dennes an-

fört får jag härmed vördsamt anföra klagomål mot det av Riksförsäkringsanstalten den 29 sislidne september meddelade beslutet och lika vördsamt anhålla om att erhålla livränta efter full invaliditet.

Stockholm den 1 oktober 1923.

Bil. 6.

Av avskrift av resolution från varvschefen å chefens för byggnadsdepartementet skrivelse av den 7. januari 1925 ang. sjukersättning för daglönare n:r B. 48 Tapper och B. 210 Engdahl.

Res. Enär i den åberopade ämbetsnoten regleras frågan om avdrag å den ordinarie avlöningen av livräntans belopp för arbetare, som återkommit i arbete, men enligt departementschefens uppgift nedan angivna arbetare icke återkommit i arbetet vid varvet, är åsyftade bestämmelse icke tillämplig i föreliggande fall.

Å andra sidan finner varvschefen, vid det förhållandat att Engdahl och Tapper icke återkommit i arbete efter olycksfallet samt att det av olycksfallet orsakade *sjukdomstillståndet* enligt olycksfallsförsäkringslagen gått till ända och invaliditetstillstånd inträtt fr. o. m. den dag, då livränta fastställts, ifrågavarande arbetare icke vara berättigade till sjukavlöning, sedan de kommit i åtnjutande av livränta.

Den, som med denna resolution icke åtnöjes, äger att däröver hos Kungl. Marinförvaltningen anföra besvär vilka vid talans förlust skola vara dit ingivna före klockan tolv (12) å trettionde dagen efter erhållen del av resolutionen, börande delgivningsbevis besvären bifogas.

Stockholm, varvschefens civilexp. d. 12 dec. 1925.

Henrik Gisiko.

/ *Elov Aurell.*

Avskrift.

Bilaga 7.

Till Kungl. Marinförvaltningen.

Undertecknad får här anföra besvär över varvschefens här i avskrift bifogade resolution angående utbetalning av sjukavlöning.

I varvschefens resolution angives, att sjukdomstillståndet har upphört i och med att livränta utgår. Att märka är emellertid, att Riksförsäkringsanstalten utbetalar livränta efter 20 procent invaliditet, men då full arbetsoförmåga är rådande, anser jag det förhålla sig så, att 80 procent av arbetsoförmågan grundar sig på sjukdomstillstånd, till dess livränta börjat utbetalas för full invaliditet.

På grund av ovanstående får jag härmed hemställa, att Kungl. Marinförvaltningen må tillerkänna mig sjukavlöning enligt de föreskrifter, som gälla för dylik avlönings utbetalande.

Stockholm den 13 januari 1926.

Vördsamt

Klas Emil Pettersson Tapper.

Av avskrift.

Bilaga 8.

Daglönaren vid Flottans varv N:o B Klas Emil Pettersson Tapper, som lider av en gammal knäskada ådragen under arbete vid varvet d. 18 januari 1921, är oförmögen till vanligt grovarbete, men skulle mycket väl kunna utföra lättare sådant i sittande ställning.

Stockholm den 14. 1. 1926.

O. F. Hult.
Marinläkare.

Riksförsäkringsanstalten.
Skaderegleringsbyrån II.
livr n:r 1051.

Bil. 9.

Herr Klas E. Pettersson Tapper,
Ellenhill, Råsunda.

Försäkringstagare: Kungl. Flottans varv.

Riksförsäkringsanstalten har denna dag jämlikt bestämmelserna i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete tillerkänt Eder i anledning av olycksfall den 18 januari 1921 en årlig livränta enligt bifogade livräntebrev ser. A. n:r 1051 att utgå för tiden från och med den 14 juni 1922 med kronor 320:— för år räknat.

Härvid har skadan ansetts medföra nedsättning av Eder arbetsförmåga med 20 procent och Eder arbetsförtjänst under ett år, räknat tillbaka från olycksfallet, beräknats till kronor 2.400:—. Vid bestämmandet av livräntans storlek har jämlikt lagens föreskrift av sistnämnda belopp endast två tredjedelar tagits i betraktande.

Livräntan utbetalas kvartalsvis medelst postanvisning den 28 juli, 28 oktober, 28 januari och 28 april varje år.

Därest utbetalning av livräntan halvårs- eller årsvis skulle föredragas, kommer densamma att utbetalas vid halvårsbetalning den 28 april och 28 oktober eller vid årsbetalning den 28 april varje år. Riksförsäkringsanstalten inväntar i så fall skriftligt meddelande från Eder härutinnan.

Över detta beslut må klagan föras hos Kungl. Försäkringsrådet genom besvär, som skola vara till Försäkringsrådet inkomna sist å trettionde dagen efter av beslutet erhållen del.

Stockholm den 30 juni 1922.

På Riksförsäkringsanstaltens vägnar:
Sven Sidvall.

Av avskrift.

Bil. 10.

Kungl. Marinförvaltningens

utslag å de besvär, varvsarbetaren vid byggnadsdepartementet vid flottans varv i Stockholm K. E. Pettersson Tapper anført däröver att,

sedan han, som drabbats av olycksfall i arbete vid varvet den 18 januari 1921 och därför genom beslut av riksförsäkringsanstalten den 30 juni 1922 tillerkänts livränta efter 20 procents invaliditet från och med den 14 juni 1922 med 320 kronor för år, enligt marinläkares intyg den 20 september 1923 då mera och för framtiden vore fullständigt oförmögen till arbete i varvets tjänst,

samt riksförsäkringsanstalten i beslut den 29 september 1923 vari försäkringsrådet, efter besvär, enligt utslag den 22 februari 1924 ej gjort ändring under anförande, att klaganden lede av deformerande arthrit i båda knälederna samt att denna sjukdom förefunnits redan före nyssnämnda olycksfall, ej funnit skäl föreligga till ändring av sitt förenämnda beslut den 30 juni 1922,

så ock chefen för byggnadsdepartementet hos varvschefen den 7 januari 1925 framställt förfrågan, bland annat huruvida, på sätt dittills ägt rum, beloppet av den klaganden tillkommande livränta skulle avdragas från den till klaganden utgående sjukavlöning;

har varvschefen i resolution den 12 december 1925 utlåtut sig, såvitt nu är i fråga, att han vid det förhållande, att klaganden icke återkommit i arbete efter olycksfallet samt att det av olycksfallet orsakade sjukdomstillståndet enligt olycksfallsförsäkringslagen gått till ända och invaliditetstillstånd inträtt från och med den dag, då livränta fastställts, funne klaganden icke vara berättigad till sjukavlöning, sedan han kommit i åtnjutande av livränta,

yrkande klaganden att komma i åtnjutande av sjukavlöning eller åtminstone att sådan utbetalades med avdrag av beloppet av den honom tillkommande livränta; över vilka besvär varvschefen avgivit infortrad förklaring och däri meddelat, att klaganden efter olycksfallet återkommit i arbete för en tid av några månader och därefter ånyo sjukskrivits men att varvschefen, enär klaganden uppenbarligen icke träffats av annat sjukdomsfall än som härrört från olycksfallet, fortfarande ansåge hinder föreligga för utbetalande av sjukavlöning till klaganden. Givet i Stockholm den 8 april 1926.

Detta med vad mera handlingarna innehålla har kungl. marinförvaltningen tagit i övervägande; och som klaganden enligt 12 §, 1 mom. b) i Bestämmelser för varvsarbetare vid flottan (reglemente för marinen del I bil. 46) är berättigad att under närmare angivet sjukdomsfall, så länge han enligt marinläkares intyg ej tillåtes arbeta, uppbära sjukavlöning med halv ordinarie avlöning, och sådant sjukdomsfall får anses hava blivit behörigen styrkt,

dock att klaganden jämlikt grunderna för 11 § i lagen om försäkring av olycksfall i arbete den 17 juni 1916 å sjukavlöningen måste vidkännas avdrag med beloppet av den honom från riksförsäkringsanstalten på grund av viss förut omnämnd invaliditet tillgodokommande ersättning,

finner kungl. marinförvaltningen skäligt att med undanröjande av varvschefens resolution, i vad den blivit överklagad, visa målet åter till varvschefen för ny handläggning i författningsenlig ordning.

Den, som med detta utslag icke åtnöjes, äger att däri hos Kungl. Maj:ts och Rikets kammarrätt söka ändring genom besvär, vilka, åtföljda av bevis om tiden, då klaganden av utslaget undfått del, skola sist före klockan tolv å trettionde dagen efter delfåendet till kungl. kammarrätten ingivas;

klagande likväl tillåtet att i stället på eget äventyr insända besvären i betalt brev med allmänna posten. År och dag som ovan.

På kungl. Marinförvaltningens vägnar:

J. Schneider.

/ Johan Nilsson.

Av avskrift.

Bil. 11.

Res. Med bifall till nedanstående framställning anmodas

C B D

att fr. o. m. den 2 nästkommande juli uppsäga Tapper från hans anställning vid varvet.

S. o. d. 26. 5. 1926.

P. h.

Elov Aurell.

Till Varvschefen.

Med anledning av V C S resolution den 4 januari 1926 D. N:r 1306 1/2 : 6/1925 och den 8 april s. å. D. N:r 348 å Kungl. Marinförvaltningens skrivelse den 24 mars 1926 D. N:r $\frac{165 - F}{\text{naut. } 253}$ får jag vördsamt föreslå att timlönaren vid Byggnadsdepartementet N:r 48 Tapper måtte från och med den 2 juli innevarande år få uppsägas från sin anställning vid B. D. och komma i åtnjutande av den avskedsersättning som enligt SFS N:r 10/26 är av Kungl. Maj:t fastställd. Att avskeda och utbetala avskedsersättning till Tapper innevarande budgetår i enlighet med Kungl. brevet av den 15 januari innevarande år, VCS D. N:r 182, kan ej förordas med hänsyn till att underhållsanslaget ej är beräknat för sådana utgifter och anvisade medel behövas för nödvändiga arbetens utförande.

Utdrag ur rullan för Tapper bifogas.

Stockholm den 21 april 1926.

För Byggnadsdepartementet:

K. H.

Av avskrift.

Bil. 12.

Enär åtnjutande av den jämlikt föreskrift i RM I bil. 46 § 12 1 b) varvsarbetarna tillkommande förmån av sjukavlöning under den tid, han enligt marinläkares intyg ej tillåtes arbeta, givetvis förutsätter att vederbörande fortfarande är i varvets tjänst anställd, men arbetaren Tapper med utgången av den 2 juli 1926 slutade sin anställning vid varvet efter i vederbörlig ordning skedd uppsägning kan framställningen icke bifallas.

Den, som med denna resolution icke åtnöjes, äger att däröver hos Kungl. Marinförvaltningen anföra besvär, vilka vid talans förlust skola vara dit ingivna före klockan 12 (XII) å trettionde dagen efter erhållen del av resolutionen, hörande delgivningsbevis besvären bifogas.

Stockholm, varvschefens civilexpedition den 3 aug. 1926.

Henrik Gisiko.

/ *Elov Aurell.*

Till Chefen för Byggnadsdepartementet, Kungl. Flottans varv,
Stockholm.

Haft del d. 5/8 1926.

K. E. Tapper.

Med hänvisning till Kungl. Marinförvaltningens beslut angående mig tillkommande sjukavlöning, vari föreskrives att jag äger uppbära sådan avlöning så länge jag enligt marinläkares intyg ej tillåtes arbeta, får jag härmed hemställa om utbekommande av sjukavlöning för tiden från och med den 1 innevarande juli och i fortsättningen i överensstämmelse med här ovan åberopade beslut.

Stockholm den 23 juli 1926.

K. E. Tapper.

Överlämnas vördsamt till Varvschefen med hänvisning till VCS:s resol. D. N:r 76 : 2/1926 och 1306 1/2 : 13/25 med förmålan att sjukavlöning icke utbetalats till Tapper efter det han erhållit sitt avsked från B. D.

Skrivelse har dessutom den 18 juni 1926 avlåtit till VCS med förslag till avskedsersättning.

Stockholm den 26 juli 1926.

För Byggnadsdepartementet:

Axel W. Lindgren.

T. f. CBD.

Avskrift.

Bil. 13.

Till Kungl. Marinförvaltningen.

Undertecknad, som enligt Kungl. Marinförvaltningens beslut den 8 april, D. N:r 220/1926, tillerkänts mig enligt reglemente för Marinen tillkommande sjukavlöning, så länge jag på grund av marinläkares intyg ej tillåtes arbeta, får härmed till Kungl. Marinförvaltningen göra följande framställning om utbekommande av sådan avlöning från och med den 1 sistlidne juli.

Efter det Kungl. Marinförvaltningen meddelade sitt ovan nämnda beslut och till den 1 juli, har jag från varvet i vanlig ordning fått utkvittera sjukavlöning. Efter den 1 juli har jag däremot ej fått uppbära sådan av-

löning. Vid förfrågan å departementskontoret om orsaken härtill meddelades att jag från och med den 1 juli är avskedad från min anställning.

Då jag finner detta vare sig överensstämma med rättvisa och billighet eller Kungl. Marinförvaltningens ovan åberopade beslut, får jag härmed vördsamt hemställa, att Kungl. Marinförvaltningen må med upphävande av uppsägningen tillerkänna mig sjukavlöning i likhet med vad som angives i ämbetsverkets tidigare skrivelse i denna fråga.

Då jag saknar medel för mitt uppehälle, får jag vördsamt hemställa, att Kungl. Marinförvaltningen måtte bifalla denna framställning snarast möjligt.

Stockholm den 4 augusti 1926.

Klas E. Pettersson Tapper.

Avskrift.

Bil. 14.

KUNGL. MARINFÖRVALTNINGEN.

D. Nr 72 — L
civ. 729

Till Varvschefen vid flottans station i Stockholm.

Hos Kungl. marinförvaltningen har förre varvsarbetaren Klas Emil Pettersson-Tapper anhållit om utbekommande av sjukavlöning.

Över ansökningen har Ni den 20 augusti 1926, n:r 295 avgivit yttrande.

Kungl. marinförvaltningen finner ansökningen icke föranleda någon ämbetsverkets vidare åtgärd, varom sökanden torde underrättas.

Stockholm den 2 september 1926.

För kungl. Marinförvaltningen:

B. Boalt.

Georg Z. Topelius.

Avskrift.

Bil. 15.

KUNGL. FÖRSVARSDEPARTEMENTET.

Till Marinförvaltningen.

Sedan till marinförvaltningen inkommit framställningar om beredande av avskedsersättning enligt kungörelse den 15 januari 1926 angående förtidspension och avskedsersättning åt vissa övertaliga civila löntagare vid armén och marinen, åt timlönarna vid flottans varv i Stockholm K. E. Pettersson-Tapper och E. R. V. Moberg, men marinförvaltningen, enär dessa tillerkänts årliga livräntor såsom ersättning för skada till följd av olycksfall i arbetet, funnit sig icke kunna mot stadgandet i § 2 mom. 2 i berörda kungörelse bevilja dem avskedsersättning, har ämbetsverket uti skrivelse den 15 juli 1926 hemställt om bemyndigande att till dem utbetala dylik förmån.

I ärendet har riksförsäkringsanstalten den 3 september 1926 avgivit utlåtande.

Av tillgängliga handlingar inhämtas:

att Tapper under arbete såsom timmerman vid nämnda varv den 18 januari 1921 ådragit sig skada å högra knäet till följd av olycksfall,

att riksförsäkringsanstalten den 30 juni 1922 jämlikt bestämmelserna i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete tillerkänt Tapper i anledning av berörda olycksfall en årlig livränta, att utgå för tiden från och med den 14 juni 1922 med 320 kronor för år räknat,

samt att skadan ansetts medföra nedsättning i hans arbetsförmåga med 20 %.

att Moberg, då han den 21 mars 1912 var sysselsatt med nitning av en plåtknapp ombord å logementsfartyget Vanadis, träffats av en ställfisa i högra ögat,

att riksförsäkringsanstalten förklarar sig finna, att det arbete, vari Moberg vid olycksfallet varit stadd, var sådant, som avsåges i lagen angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete den 5 juli 1901,

att den genom olycksfallet Moberg åsamkade skadan borde anses hava medfört nedsättning i hans arbetsförmåga, motsvarande 20 procent av normal arbetsförmåga, att marinförvaltningen funnit Moberg vara berättigad att komma i åtnjutande av ersättning enligt berörda lag den 5 juli 1901

samt att Kungl. Maj:t genom brev den 5 februari 1914 tillerkänt honom en årlig livränta av 60 kronor, att utgå från och med den 2 juli 1912.

Kungl. Maj:t finner i anledning av förevarande framställning gott förklara, att den omständigheten att Tapper och Moberg uppbära ovan omförmälda livräntor icke utgör hinder för dem att komma i åtnjutande av avskedsersättning enligt kungörelsen den 15 januari 1926. Vilket jag, på nådigste befallning, får härigenom meddela.

Avskrifter av denna skrivelse tillställas:

riksförsäkringsanstalten samt
riksräkenskapsverket.

Stockholm den 15 oktober 1926.

Gustav Rosén.

/ G. B. von Schwerin.

Avskrift.

Bil. 16.

Till Varvschefen vid flottans station i Stockholm.

Vid föredragning av ämbetsverkets skrivelse den 15 oktober 1926 angående gjord framställning rörande avskedsersättning åt två arbetare vid marinen har kungl. marinförvaltningen funnit gott tilldela timlönerna vid flottans varv i Stockholm K. E. Pettersson-Tapper och E. R. V. Moberg, vilka erhållit avsked från och med ingången av sislidna juli månad, avskedsersättning med tvåtusentvåhundra nitiofem (2 295) kronor 33 öre åt Moberg och ettusenfyrahundraåttio två (1 482) kronor 10 öre åt Pettersson-Tapper.

Kungl. marinförvaltningen uppdrager åt Eder, att, med iakttagande av föreskrifterna i 7 § av nådiga kungörelsen angående förtidspension och avskedsersättning åt vissa övertaliga civila löntagare vid armén och marinen den 15 januari 1926 (svensk författningssamling n:r 10), låta utbetala sålunda beviljad avskedsersättning, skolande härav föranledda kostnader för innevarande budgetår bestridas av extra förslagsanslaget till avskedsersättning åt övertaligt underbefäl, månadslönare m. fl. vid marinen (titel A 5) och för tiden därefter av anslag, som må beviljas för enahanda ändamål.

Stockholm den 23 oktober 1926.

På kungl. Marinförvaltningens vägnar:

B. Boalt.

/ *Gunnar Schyller.*

Avskrift.

Bil. 17.

GUSTAF etc.

Vår ynnest etc. Sedan marinförvaltningen, med hänsyn till stadgandet i § 2 mom. 2 i kungörelsen den 15 januari 1926 angående förtidspension och avskedsersättning åt vissa övertaliga civila löntagare vid armén och marinen, hos Kungl. Maj:t hemställt om bemyndigande att utbetala avskedsersättning jämlikt samma kungörelse åt timlönaren vid flottans varv i Stockholm K. E. Pettersson-Tapper, oaktat denne tillerkänts årlig livränta såsom ersättning för skada till följd av olycksfall i arbetet, fann Kungl. Maj:t enligt beslut den 15 oktober 1926 gott förklara, att den omständigheten att Pettersson-Tapper uppbure omförmälda livränta icke utgjorde hinder för honom att komma i åtnjutande av ifrågavarande förmån.

Med förmålan att marinförvaltningen enligt beslut den 23 oktober 1926 tilldelat Pettersson-Tapper, som erhållit avsked med utgången av juni månad samma år, avskedsersättning till ett belopp av 1 482 kronor 10 öre, har försvarsverkens civila personals förbund uti skrivelse den 3 november 1926 hos Kungl. Maj:t gjort framställning om fastställande av ifrågavarande avskedsersättning till högre än nyssnämnda belopp samt därvid yrkat, att ersättningen måtte beräknas enligt vissa i framställningen närmare angivna grunder.

Över förevarande framställning hava utlåtanden avgivits av marinförvaltningen den 9 december 1926 samt av riksförsäkringsanstalten den 22 april 1927.

Med hänsyn till vad i ärendet förekommit medgiver Kungl. Maj:t att såsom avskedsersättning åt Pettersson-Tapper må, utöver det av marinförvaltningen fastställda beloppet, ytterligare utgå ett belopp av sexhundra-sjuttion kronor 90 öre. Vilket vederbörande till efterrättelse länder.

Avskrifter av detta brev tillställas:

riksförsäkringsanstalten samt

riksräkenskapsverket.

Stockholms slott den 6 maj 1927.

GUSTAF.

/ *Gustav Rosén.*

Avskrift.

Bil. 18.

Till Varvschefen vid flottans station i Stockholm.

Enligt beslut den 23 oktober 1926 tilldelade Kungl. marinförvaltningen timlönaren vid flottans varv i Stockholm K. E. Pettersson-Tapper, som erhållit avsked med utgången av juni månad samma år, avskedsersättning till ett belopp av 1 482 kronor 10 öre.

Genom nådigt brev den 6 maj 1927, varav en avskrift härjämte tillställes Eder, har Kungl. Maj:t medgivit att såsom avskedsersättning åt Pettersson-Tapper må, utöver det av Kungl. marinförvaltningen fastställda beloppet, ytterligare utgå ett belopp av sexhundrasjutton (617) kronor 90 öre.

Med anledning härav uppdrager kungl. marinförvaltningen åt Eder att, med iakttagande av föreskrifterna i 7 § av nådiga kungörelsen angående förtidspension och avskedsersättning åt vissa övertaliga civila löntagare vid armén och marinen den 15 januari 1926 (svensk författningssamling n:r 10), låta i samma ordning, som om Pettersson-Tapper blivit på en gång tillagd hela avskedsersättningen, utbetala sålunda ytterligare medgiven avskedsersättning, skolande härav föranledda kostnader för innevarande budgetår bestridas av extra förslagsanslaget till avskedsersättning åt övertaligt underbefäl, månadslönare m. fl. vid marinen (titel A 5) och för tiden därefter av anslag, som må beviljas för enahanda ändamål.

Stockholm den 12 maj 1927.

På kungl. Marinförvaltningens vägnar:

J. Schneider.

/ *Yngve Eriksson.*